

La figura del consignatari modern va néixer al segle XIX

Els consignataris tramiten la documentació oficial, administren i fan d'intendents durant l'estada del vaixell al port.

ENRIQUE MARCO

Al servei de la nau i la tripulació

LA CONSIGNATÀRIA EULÀLIA ARANA COMENTA ELS SECRETS D'UNA PROFESSIONI QUE VA NÉIXER AL SEGLE XIX I QUE AVUI ÉS CLAU PER AL BON FUNCIONAMENT DIARI DELS PORTS.

EULÀLIA ARANA es declara enamorada de Barcelona i, sobretot, del seu port, des d'on treballa com a consignatària per a l'empresa Agencia Marítima Española Evge SA; una feina que, malgrat que és essencial perquè el transport marítim funcioni bé, encara és molt desconeguda. Segons l'investigador Lluís Rotllan, els orígens d'aquesta professió "són obscurs", i les seves atribucions "varien al llarg del temps", ja que fins que no va néixer la figura del consignatari modern, al segle XIX, amb el pas dels vaixells de vela al vapor, les seves obligacions sovint les feia el capità del vaixell.

A partir d'aquell moment, els consignataris van ser "els professionals que tenien la representativitat de l'armador, lligada a través d'un tracte escrit o verbal, i en el seu nom tramitaven la documentació oficial, administraven i feien d'intendents en l'estada del vaixell al port; i comercialitzaven el nom de la companyia per generar nous transports rendibles". Per aquest motiu, l'Eulàlia es compara amb una "directora d'orquestra", ja que ha de coordinar a la perfecció tots els actors que participen en l'escala del vaixell a port per tal que l'armador estigui satisfet amb el servei rebut.

Al llarg de la història, el consignatari no ha tingut sempre les mateixes tasques i responsabilitats, han anat variant al llarg del temps i segons les relacions contractuals amb el navilier, l'empresa representant del vaixell. En el cas de l'Eulàlia, sempre vigila que els permisos de la nau estiguin en regla, té preparats els mitjans per carregar i descarregar la mercaderia, i durant l'estada del vaixell a port, controla tots els proveïments necessaris, com ara recanvis, provisions i gestió de residus. I tampoc s'oblida de solucionar totes les necessitats de la tripulació.

El temps que dura l'estada

Encara que de vegades sorgeixen imprevistos: retards, inspeccions, vagues, problemes a causa de les condicions climàtiques, etc. Totes aquestes feines i gestions han d'estar llestes en el temps que dura l'escala de la nau a la ciutat. "Cada vaixell és un món i una nova aventura. No t'avorreixes mai", assegura l'Eulàlia, una veterana en aquesta feina. Abans, les dones estaven relegades a tasques administratives o comercials, però ara ja no és estrany trobar-les als llocs de direcció d'empreses marítimes.

ANTONI CASINOS
Autor del blog
envisitadecortesia.com